

קשתה ואבדוריית הפרידת בין אבטים עיריים, אדם צעיר ולפחוין!

מסכת חיים שנקטפו באיבם. ذכרוניות ילדות מתחiefs, מטהקים, למודים, טיוולים, הורים המלווים בזאגה. קטיעי תמנונות הצורה בעולות בזכרון. ילדים, נערים, חברות - ככל אחד תורם חלקו להוויל וליתheid. ואת יחד אהבו, בזחוק, טיר, רוגז, עצב וטמהה. נוברים הווות ומתגברים. צבא - הדרכים נפרדות מעט, ככל אחד מנסה למצביא את דרכו בחירות. את באה על ספקר ביצירה - מלאכת כפייט-אמנווה. למדת ותקדמת - עסקת בבוראה. נתת לילדים מctrונר ויצירתך. כל כולם במקזרע זה וגם בתחביבים קטוריים במלאת יד זו - תפירה.

ואז הגורל - אומה מתלה החוקפת ללא רחים. ואנחנו אוח - מה גטמע? - מתגברים - יהיה טוב! אך הספק מכנן לב ותקווה רבה - להתגבר. הרציה שוגב עם נפול חבר ורע. קשת, אבל אולוי? ולפחוין אין יותר תקווה. הכל נפסק באמצעותם בראשית! זכרך לעד עמנו - פביבה.

אמנו גלעד

(דברים על הקבר)